

Arrest

nr. 266 080 van 23 december 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DE RAEDEMAEKER
Augustijnenstraat 10
2800 MECHELEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 20 juli 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 18 augustus 2021 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 september 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE RAEDEMAEKER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 januari 2021 dient de verzoekster, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie *c.q.* Belg, dit met het oog op de gezinshereniging met de heer I. A. Q., haar Belgische echtgenoot.

Op 20 juli 2021 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie inzake deze aanvraag tot de weigering van verblijf van meer dan drie maanden (zonder bevel om het grondgebied te verlaten).

Deze weigeringsbeslissing is de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoekster ter kennis gebracht op 20 juli 2021 en is als volgt gemotiveerd:

"(...)

BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 20.01.2021 werd ingediend door:

Naam: I. Voorna(a)m(en): T.

Nationaliteit: Pakistan

Geboortedatum: (...) 1967

Geboorteplaats: G.

Identificatienummer in het Rijksregister: xxx

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...) 8510 KORTRIJK

om de volgende reden geweigerd:

☐ *De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.*

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging "de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1e, moeten bewijzen dat de Belg: 10 beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14. § 1, 3C, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. "

Als bewijs van zijn bestaansmiddelen wordt door de referentiepersoon volgende documenten voorgelegd:

- Attest OCMW Kortrijk dd. 08.02.2021 met een financieel onderzoek aangaande inkomsten en belangrijke uitgaven; Betalingsbewijzen huur, Fluvius. Eandis, De Watergroep*
- Attest van gezinssamenstelling op 04.12.2020*
- Attest OCMW Kortrijk dd. 04.02.2021 waaruit blijkt dat de referentiepersoon en betrokkene geen financiële steun ontvangen*
- Aanslagbiljet personenbelasting inkomsten 2019 (aanslagjaar 2020); Aanslagbiljet personenbelasting inkomsten 2018 (aanslagjaar 2019)*
- Attest van erkenning handicap dd. 21.12.2015 door de FOD Sociale Zekerheid op naam van de referentiepersoon*
- Attest LM Plus dd. 14.01.2021 waaruit de nieuwe bedragen blijken voor de jaarlijkse en maandelijkse tegemoetkomingen*
- Herziening inkomensvervangende tegemoetkoming en integratietegemoetkoming dd. 05.01.2021 FOD Sociale Zekerheid*
- Brief Vlaamse zorgkas dd. 23.09.2020 aangaande het recht op een zorgbudget dat loopt van 1.02.2020 tot 31.01.2023 ten bedrage van maandelijks 130 euro + bijhorende rekeninguittreksel dd. 21.01.2021 en 21.12.2020*

Referentiepersoon zijn bestaansmiddelen bedragen geen 120% van het leefloon voor een persoon met gezinslast, zoals voorgeschreven door artikel 40ter van de wet van 15.12.1980, waar men toepassing

van wenst te maken. Overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is in een dergelijke situatie een behoefteanalyse noodzakelijk.

Referentiepersoon legde een bestedingspatroon voor, opgemaakt door het OCMW te Kortrijk. Er dient opgemerkt te worden dat dit financieel onderzoek wel heel beperkt is. Zo werden verzekeringen, voeding en levensmiddelen zoals bvb. kledij nog niet in rekening gebracht. Voor zover uit het administratief dossier iets te vinden is over het bestedingspatroon van de referentiepersoon (vaste en variabele kosten) blijkt dat er € 204,08 als maandelijkse huishuur moet betaald worden en dat er tussentijdse facturen worden betaald aan Fluvijs, Eandis en De Watergroep. Het huurbedrag is een bedrag dat aangepast is aan het bescheiden inkomen van de Belgische referentiepersoon en getuigt er impliciet van dat de referentiepersoon in een kwetsbare financiële situatie verkeert en de referentiepersoon zich daarvan bewust is gezien hij een sociale woning betreft, indien hij voldoende inkomen zou hebben, zou hij immers € 640 (+ index) per maand aan huur moeten betalen. De voorgelegde rekeninguittreksels waaruit de betalingen van elektriciteit, water,.. blijkt, zijn slechts tussentijdse facturen. Het geheel van het jaarlijks bedrag dat moet worden betaald kan hieruit niet blijken. De mogelijkheid bestaat dat er nog moet opgelegd worden aangezien 30 euro per maand voor elektriciteit toch wel weinig is. Daarnaast dienen we in rekening te brengen dat referentiepersoon ook instaat voor het onderhoud van zijn inwonende minderjarige zoon. Gelet op voorgaande en rekening houdend met de armoederisicogrens, lijkt 120% van het leefloon echt wel het minimum wat wij verwachten om het verblijfsrecht te kunnen toestaan.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken. De Dienst Vreemdelingenzaken wenst de aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen.
(...)"

2. Over de rechtspleging

De verzoekster heeft de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) er tijdig van in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad wijst erop dat de ontvankelijkheid van het beroep een zaak is die de openbare orde raakt en die hij desnoods ambtshalve dient te onderzoeken.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-06, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn.

Een verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang bij de gevraagde nietigverklaring indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen vernietiging

van die rechtshandeling moet haar tevens een direct, persoonlijk, wettig, zeker en actueel voordeel verschaffen. Het belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van de indiening van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad (RvS 14 november 1997, nr. 69.601; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528).

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoekende partij toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt dat de verzoekster op 6 augustus 2021 een nieuwe aanvraag indiende voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie c.q. Belg, in functie van dezelfde referentiepersoon, met name haar Belgische echtgenoot, de heer I. A. Q. Deze nieuwe aanvraag werd onderbouwd aan de hand van nieuwe en geactualiseerde stukken omtrent de inkomsten en de huurlasten van de referentiepersoon. Deze gegevens worden ter terechtzitting voorgelegd aan de advocaat van de verzoekster, die uitdrukkelijk bevestigt dat er een nieuwe aanvraag werd ingediend op 6 augustus 2021.

Gevraagd naar het actueel belang bij de eventuele nietigverklaring van de thans bestreden weigeringsbeslissing, nu de verzoekster haar verblijfsaanspraken op grond van gewijzigde omstandigheden opnieuw aan de verweerder ter beoordeling heeft voorgelegd middels een nieuwe aanvraag, stelt de advocaat van de verzoekster dat het belang behouden blijft zolang er geen gunstige beslissing is genomen inzake de nieuwe aanvraag.

De Raad wijst er dienaangaande op dat de verzoekster door het opnieuw indienen van een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie in functie van dezelfde referentiepersoon en op grond van geactualiseerde gegevens omtrent de inkomsten van deze referentiepersoon, uitdrukkelijk haar wil te kennen heeft gegeven om haar verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan de verweerder teneinde deze ervan te overtuigen zijn standpunt, dat hij heeft geuit naar aanleiding van de vorige aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfsrecht te erkennen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken. De vernietiging van de thans bestreden beslissing, kan slechts tot gevolg hebben dat de verweerder een nieuw standpunt dient in te nemen over verzoeksters oudere verblijfsaanvraag. De Raad ziet niet in welk belang de verzoekster hierbij heeft. Uit de stukken die bij de nieuwe aanvraag van 6 augustus 2021 werden gevoegd, blijkt dat de gegevens die werden verstrekt ter ondersteuning van de eerdere aanvraag van 20 januari 2021 achterhaald zijn en dat de inkomsten van de referentiepersoon zijn gewijzigd met ingang van 1 augustus 2021. Er valt niet in te zien hoe de verzoekster actueel nog gegriefd is door, en voordeel kan puren uit een eventuele nietigverklaring van de thans bestreden weigeringsbeslissing die op grond van de achterhaalde gegevens werd genomen, terwijl zij de verweerder middels een nieuwe aanvraag verzocht heeft om zich op grond van de nieuwe gegevens opnieuw uit te spreken over haar verblijfsrechtelijke aanspraken. Hierbij kan nog worden geduid dat de verweerder overeenkomstig de artikelen 40ter, §2, *juncto* 42, eerste lid, van de Veemdelingenwet en artikel 52, § 4, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, over de aanvraag van 6 augustus 2021 dient te beslissen binnen een vervaltermijn van zes maanden en de verzoekster, bij gebrek aan een beslissing binnen deze termijn, in het bezit zal worden gesteld van de gevraagde verblijfskaart als familielid van een Belg.

Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat het indienen van de nieuwe aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie c.q. Belg *in casu* aldus op zich reeds een gewijzigde omstandigheid inhoudt waardoor de eventuele nietigverklaring van de initiële weigeringsbeslissing geen bijkomend nut meer kan verschaffen en de verzoekster niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727).

Met het betoog ter terechtzitting worden geen argumenten naar voor gebracht die afbreuk kunnen doen aan de voorgaande vaststellingen. De Raad merkt nog op dat indien inzake de meest recente aanvraag eveneens negatief zou worden beslist, de verzoekster haar beroepsmogelijkheden behoudt inzake deze mogelijke toekomstige beslissing (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943; RvS 14 november 2006, nr. 164.727; RvS 16 juli 2020, nr. 13.804 (c)). Het standpunt van verzoeksters advocaat dat het belang enkel teloor gaat indien er een gunstige beslissing wordt genomen inzake de nieuwe aanvraag, kan, gelet op hetgeen voorafgaat, niet worden bijgetreden.

In casu heeft de verzoekster bijgevolg geen elementen aangebracht waaruit kan blijken dat zij, in de huidige feitelijke omstandigheden, nog een actueel belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Deze vaststelling volstaat om het beroep te verwerpen.

Het beroep is dan niet-onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. DE GEYTER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DE GEYTER

C. DE GROOTE